

Životopis pamětníka - Josef Fialka

Celý příběh pana Fialky se začíná psát roku 1927 v obci Vítonice, kde se narodil. Jeho otec se jmenoval Alois Fialka a narodil se r. 1890. Ve 20 letech musel narukovat na tři roky na vojnu za R-U. Vojna mu byla nakonec prodloužena z důvodu války o čtyři roky. Účastnil se bojů na italské frontě v Dubrovniku. Bojoval i na řece Piavě, kde byly velmi těžké boje. Z války se vrátil na doléčení (úmyslně se střelil do prstu). Maminka pana Fialky je o 13 let mladší, než byl její manžel. Za svobodna se jmenovala Jarošová. Chalupu ve Vítonicích získali svatebním darem od její rodiny.

Roku 1939 začal pan Fialka chodit do měšťanské školy v Dolních Kralovicích. Na období po mnichovské dohodě vzpomíná velmi smutně. Byla to obrovská zrada od VB a Francie, velká ztráta opevnění a zbraní. Mnoho mužů muselo narukovat do války. Ženy měly nejvíce strach z toho, kdo se bude starat o hospodářství. Většina lidí si v té době ani nepřipouštěla, že by mohla válka trvat více let a věřili, že Němci budou ihned poraženi.

V jeho 13-ti letech mu zemřel otec na následky operace žlučníku. Matka zůstala na 10 hektarové hospodářství sama. Za pomoci celé rodiny se dokázala o hospodářství postarat. Pro pana Fialku bylo úmrtí otce obrovským neštěstím, ale zároveň i štěstím. Rok po této události totiž nastoupil pan Fialka na zemědělskou školu v Dolních Kralovicích, kde byl ředitelem pan profesor Ježek. Tam se ihned projevila jeho šikovnost. Díky tomu, že už neměl otce, mohl si své hospodářství, které mu zůstalo po otci, řídit sám a moderním způsobem. Ve škole se tyto moderní postupy vyučovali, ale v praxi je neuměl nikdo využít, jen pan Fialka. Ostatní spolužáci dělali vše jako jejich rodiče, tudíž pracovali zastarale. Jelikož pan Fialka neměl otce, který by mu radil a poučoval ho, co a jak má dělat, byl pan Fialka „*mistrem ve svém oboru*.“

Po ukončení studia v Kralovicích pan Fialka začal hospodařit ve Vítonicích. Postupně si koupil traktor. Musel se zbavit koní, které jeho rodina vlastnila. Koně totiž poslouchali pouze svého pána - jeho otce. Navzdory všem potížím se panu Fialkovi v hospodářství dařilo dobře. Před koncem války už vlastnil 10 ha půdy. Pan Fialka vzpomíná, jak za války byl všeho nedostatek a vše bylo na potravinové lístky (maso, cukr, chleba). Jídlo se za draho vozilo (pašovalo) do Prahy a Pražáci za to zaplatili „zlatem“. Panu Fialkovi se naskytla na konci války mimořádná příležitost k přivýdělku v hotelu Tichý v Praze. Majitelka hotelu poprosila pana Fialku, zda by jí nemohl dodávat hrách na polévku a nabídla mu 50 Kčs/kg. Pan fialka měl hrachu dostatek (120 kg), a tak získal zase další peníze pro svůj statek.

Dne 1. května 1945 vyšel v pražských novinách černě orámovaný titulek: „*Vůdce padl*“. Pan Fialka byl zrovna ten den v Praze. Všude visely prapory a vlaječky oznamující konec války. Všude se začaly sundávat německé nápisy a oslavoval se konec války. Po návratu z Prahy do Dolních Kralovic čekala Pana Fialku nemilá podívaná. V Čechtích narazil na přestřelku mezi ustupujícím gestapem a místními obyvateli pod vedením nadporučíka Vzpurného. Čtyři příslušníci gestapa projížděli vsí, ale místní udělali pod návsí zátaras a došlo k přestřelce, při které byli všichni Němci zabiti. Touto dramatickou událostí skončila pro pana Fialku 2. světová válka.

Když přišel únor 1948 nabídli mu komunisté vstoupit do kolchozů (JZD). Pan Fialka odmítl, protože se mu v této době velmi dařilo. Většina zemědělců byla nucena násilím, protože prý podle komunistického režimu brzdí budování socialismu. V roce 1961 došlo i na pana Fialku. Podle jeho slov byl odsouzen v Benešově k nepodmíněnému trestu osmi měsíců za to, že odmítl vstoupit do JZD a bránil tím budování socialismu. Odvolal se, ale státní zástupce v Praze mu naopak trest zvýšil na 16 měsíců nepodmíněně. Po vynesení rozsudku se společně s rodinou odstěhoval z Dolních Kralovic do Chyšné. Tam vstoupil do družstva jako traktorista a doufal, že tím zabrání svému trestu. To se však mylil.

Do vězení nastoupil pan Fialka do Českých Budějovic. Po dobu trestu vykonával různé pomocné práce v zemědělství a továrnách. Po osmi měsících požádal o propuštění. Žádost mu byla zamítnuta. Jeden ze spoluvězňů mu prozradil, že na pokojích je s vězni vždy jeden komunistický udavač. Pan Fialka pak od té doby změnil své chování a řeči o komunistech. Po dvou měsících jej propustili. Po návratu z vězení se vrátil do Chyšné, kde pracoval v dílnách místního JZD.

Po pádu komunismu v 90. letech se stal dlouholetým členem ODS, účastnil se mnoha zasedání a porad. Pan Fialka také nechal na protest proti komunismu postavit památníky. Tři z památníků stojí na jeho vlastním pozemku v Chyšné. Na nejstarším žulovém památníku, který stojí na zahradě pana Fialky je zlatým písmem vyrytý nápis: „Díky Ameriko, za osvobození od nacismu a komunismu.“ Na památníku, který stojí dnes na pozemku obce před kulturním domem je napsáno: „Díky za mír a svobodu Reaganovi a Gorbačovovi“

Dnes žije pan Fialka ve svých 92 letech v Humpolci. Má dva syny, čtyři vnuky, šest pravnoučat a hlavně pevné zdraví.